

struktur, og når vi kender den rolle, er der selvfølgelig en mulighed for at afgøre, om den danske stilling skal ændres og i givet fald ændres ved en ny folkeafstemning. Men jeg sagde også i mit første indlæg, at de fire danske forbehold i Edinburgh-Afgørelsen selvsagt vil være en del af det danske udgangspunkt ved regeringskonferencen.

Så jeg tror sådan set, at jeg har besvaret spørgsmålet fra hr. Keld Albrechtsen, men jeg vil i øvrigt sige, at jeg da egentlig er en lille smule forbavset over hr. Keld Albrechtsens store interesse for disse forbehold, for så vidt jeg husker, går hr. Keld Albrechtsen jo ind for, at de forbehold ikke har nogen som helst betydning. Det synes vi de har, men jeg mener, jeg har hørt hr. Keld Albrechtsen nogle gange til valgkampe og måske også her i salen redegøre for, at det er det rene pjat og ingenting med de forbehold.

Men vi tager dem sådan set alvorligt og mener, at det er en del af det danske udgangspunkt ved regeringskonferencen. Hvad der så kommer ud af det, må vi jo se på til den tid. Foreløbig har jeg hørt meget forskellige meldinger fra WEU-landenes forsvarsministre om, hvad de mener WEU skal bruges til i de kommende år. Der var et møde den 15. maj – hvis ikke jeg husker meget galt – mellem WEU's forsvarsministre, og da var der i hvert fald vidt forskellige holdninger til, hvad WEU skulle stå for.

Så inden man nu laver sådan noget fuldstændig skråsikkert om, hvad man skal mene om WEU, var det så ikke en god idé at vente og se, hvad WEU egentlig skal beskæftige sig med? Det synes jeg sådan set er rimelig fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har lige et spørgsmål til Enhedslisten om det dagsordensforslag, der er fremsat. Dér skriver Enhedslisten i første pind følgende:

»Idet Folketinget opfordrer regeringen til – at undgå forlig om finansloven for 1996 og i stedet fremlægge konkrete forslag om en aktiv miljø- og beskæftigelsespolitik, der som hovedelement indebærer, at dagpengene gøres aktive, ...«

Det sidste er jeg fuldstændig enig i. Det er også vores politik, at vi skal gøre dagpengene aktive; men det, jeg ikke helt forstår, er, at man skal undgå et forlig om finansloven. Jeg mener, at hvis der kan laves et forlig om finansloven, hvor det faktisk lykkes at gøre dagpengene aktive, betyder det så, at man skal gå imod det? Det er, som om man siger fra Enhedslistens side, at

man godt vil være med til at gennemføre nogle forbedringer, men at lave en aftale om det vil man ikke være med til. Det hænger jo altså ikke sammen nogen steder. Hvis man alvorligt mener, at dagpengene skal gøres aktive, er man da også nødt til at gå ind og forhandle om det med henblik på at få et forlig ud af det.

Hvad er et forlig om finansloven? Det er jo primært, at der laves en stemmeaftale ved andenbehandlingen, og at man så i det følgende år er bundet til det, som man er blevet enig om. Men hvis man kan blive enig om de ting her, hvorfor i himlens navn skal man så ikke lave forlig om det? Det forstår vi ikke en lyd af, og det synes vi ikke er sådan specielt troværdigt i betragtning af, at man kommer i en forhandlingssituation til efteråret.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi mener, at vores forslag til fremgangsmåde ved finanslovforhandlinger giver en mere demokratisk form. Det vil hr. Frank Aaen uddybe lige om lidt.

Jeg vil komme med en bemærkning til det, som hr. Torben Lund sagde i forbindelse med Vestunionen, nemlig at det går da lidt fremad, men der er stadig væk betydelig dunkle punkter i Socialdemokratiets melding. Nu får vi bekræftet, at de fire undtagelser er udgangspunktet; vi får bekræftet, at de er med. Nu er det ikke et spørgsmål om, at man, når regeringskonferencen begynder, rejser spørgsmål om Vestunionen. Men hvad betyder ordet »udgangspunkt«? Betyder det, sådan ville jeg naturligvis gerne have det skulle være, og det vil jeg bede hr. Torben Lund bekræfte, at Danmark på regeringskonferencen meddeler, at disse danske undtagelser er gældende og ikke bliver ændret – det er jo sådan set det afgørende – eller betyder det, at regeringen starter med at sige, at vi har disse undtagelser, men dem er vi i øvrigt villige til at forhandle om? Det er jo noget ganske andet, og det vil jeg bede hr. Torben Lund svare på. Jeg vil også bede hr. Torben Lund besvare dette spørgsmål: Hvis Venstre og De Konservative fastholder, at de vil have Danmark med i den fælles mønt og Danmark ind i Vestunionen, vil Socialdemokratiet så virkelig forhandle et fælles grundlag med Venstre og De Konservative?

Det er helt ufatteligt, hvis det virkelig skulle kunne være svaret, og jeg synes, det må være meget enkelt at svare på, for al logisk fornuft må da sige, at så kan man ikke lave en aftale med